

## چکیده پژوهش

این پژوهش که از نوع کاربردی است به بررسی عملکرد مدیران نسبت به عوامل زیان‌آور و مخاطرات شغلی کارکنان در معرض خطر بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران پرداخته است. روش پژوهش توصیفی - ارزشیابی است و بصورت مقطعی در سال ۱۳۷۴ انجام شده است.

بیمارستانهای مورد مطالعه در این پژوهش ۱۴ بیمارستان آموزشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی ایران بوده است. جامعه مورد پژوهش، مدیران بخش‌های رادیولوژی و آزمایشگاه بیمارستانهای آموزشی مذکور و شامل ۲۶ نفر (۹ نفر زن و ۱۷ نفر مرد) بوده است.

گردآوری اطلاعات از طریق پرسشنامه‌های مجزا صورت گرفته که بطور مستقیم توسط پژوهشگر جمع‌آوری گردیده است. به دلیل بررسی کلیه مدیران و زیاد نبودن جامعه پژوهش، نمونه‌گیری بعمل نیامده و جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از محاسبات آماری میانگین، درصد و انحراف معیار استفاده شده است.

یافته‌های مربوط به مشخصات فردی مدیران مورد پژوهش نشان داد که از لحاظ میزان تسهیلات بیشترین تعداد مدیران مورد بررسی یعنی ۸/۸۰٪ دارای مدرک تحصیلی کارشناسی و حداقل میزان تحصیلات مدیران کاردانی بوده است. نتایج و یافته‌های حاصل از پژوهش نشان داد: آموزش کارکنان که اهمیت به سزایی در تغییر و اصلاح رفتار بهداشتی کارکنان دارد مورد توجه قرار نگرفته است. جهت انجام اقدامات ضروری در هنگام بروز حوادث طبیعی مانند سیل و زلزله نیز آموزشهایی ارائه نگردیده است. با آنکه تهیه و تدوین دستورالعملهای بهداشتی و ایمنی برای مراکزی که بیمار به آن مراجعه می‌کند، دارای اهمیت خاصی است اما طبق نتایج حاصله تقریباً هیچگونه دستورالعملی جهت مقابله با اثرات مخرب حوادث طبیعی و تخلیه افراد از محل کار موجود نبوده است.

انجام معاینات پزشکی و تشکیل پرونده اختصاصی برای کارکنان خصوصاً در واحدهای آزمایشگاهی مورد عنایت قرار نگرفته است. وضعیت سیستم‌ها و وسایل اطفاء و اعلام حریق

مناسب و رضایتبخش نبوده، بطور مثال در هیچیک از واحدهای مورد مطالعه تپوی ضدآتش موجود نبوده است.

در اکثر آزمایشگاهها، روشهای صحیح و بهداشتی انجام کار و سایر شرایط بهداشتی محیط کار به نحو مطلوبی مورد توجه نبوده و از جمله هنگام کار با نمونه‌های عفونی اغلب از هود بیولوژیکی استفاده بعمل نیامده است. همچنین مبارزه با حشرات و جوندگان گاهی بصورت مقطعی انجام شده ولی این امر بصورت مستمر و منظم اجرا نشده است.

با آنکه برخی وسایل حفاظت فردی مانند دستکش، عینک و... تهیه و در دسترس کارکنان قرار داشته ولی استفاده از این وسایل رایج نبوده است. وسایل و تجهیزاتی نظیر دوش ایمنی و شیر مخصوص شستشوی چشم در هیچیک از آزمایشگاهها وجود نداشته است.

با عنایت به موارد فوق به منظور بهبود شرایط محیط کار و ارتقاء سطح سلامت کارکنان، نقطه نظرات پژوهشگر در فصل پنجم ارائه گردیده است. (